

MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖN ASETUS ITÄMEREN NORPAN METSÄSTYKSESTÄ ALUEELLISEN KIINTIÖN NOJALLA METSÄSTYSVUOSINA 2023—2024 JA 2024-2025

Pääasiallinen sisältö

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädettäisiin metsästysvuodelle 2023–2025 suurin sallittu saalis määrä itämeren norpan alueellisen kiintiön rajoissa sallittavaan metsästykseseen. Asetuksella säädettävä suurin sallittu saalismäärä ei ole määrä, joka tulisi saavuttaa, vaan se asettaa metsästykselle määrää koskevan rajoituksen. Aiemmasta poiketen asetus on kaksivuotinen. Hallitusohjelmassa todetaan, että hylkeiden metsästystä merialueilla tehostetaan vaelluskalakantojen turvaamiseksi ja ammattikalastajien toimintaedellytysten parantamiseksi. Mikäli itämerennorpan metsästyskiintiön nostamiselle on kannan kehitys huomioiden tarvetta, asetusta voidaan muuttaa vuonna 2024.

Itämeren norpan metsästykseseen ei enää tarvita Suomen riistakeskuksen myöntämää pyyntilupaa, vaan itämeren norppia voidaan metsästää metsästysaikana alueellisen kiintiön puitteissa. Metsästäjällä on velvollisuus ilmoittaa alueellisen kiintiön puitteissa saaliiksi saatavista hylkeistä Suomen riistakeskukselle. Mikäli asetettu kiintiö täyttyisi ennen metsästysvuoden loppumista, olisi Suomen riistakeskuksen määrättävä metsästyksen päättäneeksi kyseessä olevalla kannanhoitoalueella.

Asetuksella sallittaisiin yhteensä enintään 375 itämeren norpan metsästys vain Perämeren-Merenkurkun kannanhoitoalueella kunakin metsästysvuonna. Kiintiö on sama kuin aiempina metsästysvuosina. Lounais-Suomen ja Suomenlahden kannanhoitoalueiden kiintiötä ei edelleenkään asetettaisi.

Metsästysasetuksen 5 § edellyttää, että itämeren norpan Itämerellä tapahtuvaa metsästystä varten on kiintiö eri kannanhoitoalueilla. Ajallisen haasteen kiintiön asettamisessa aiheuttaa se, että itämeren norpan metsästysaika on 16.4-31.12. eli metsästys jakaantuu kahdelle metsästysvuodelle (metsästysvuosi 1.8.-31.7.). Asetukset on pyritty saamaan voimaan siten, ettei katkoksia asetusten voimassaolossa juurikaan tule. Kaksivuotinen asetus mahdollistaa sen, että metsästys voi jatkua keskeytyksettä metsästysvuoden vaihtuessa ilman, että kiintiön voimassaoloon tulee katkosta.

Itämeren alueen laskentojen perusteella itämeren norpan laskentakanta on pelkästään Perämeren-Merenkurkun kannanhoitoalueella yli 20 000 yksilöä. Koska kannankasvu ei selitä aiemmista poikkeavaa tulosta, käytännössä aiemmin käytetty arvio laskennoissa nähtävien osuudesta (60-80 %) tuottaa aliarvion norppien kokonaismäärästä. Vuoden 2015 laskentakannan huipussa Perämerellä jääpinta-alalta runsaasta 3000 nähdystä hylkeestä extrapoloitu lukumäärä oli 17 400 yksilöä. Laskennoissa tuskin nähtiin kaikkia laskentalinjojen kodalle osuvia norppia, koska jokin osuus hylkeistä on aina vedessä. Täydentävässä lausunnossaan vuonna 2015 Luke arvioi oletuksella, että 90% norpista oli laskennan aikana laskettavissa, saatiin kokonaiskannan alarajaksi 19300 norppaa. Ylärajaa ei pystytty arvioimaan, mutta määrän arvioitiin ylittävän 20 000 norppaa. Perämeren todellinen populaatiokoko lienee yli 20 000 yksilöä, kun huomioidaan arvioitu laskentakannan pitkäaikainen keskimääräinen vuosittainen kasvu ja se, että kahtena keväänä laskentakanta on

ollut jopa 16-17 000 norppaa. Viimeisimmän ruotsalaisten arvion¹ mukaan Itämeren pohjoisosan itämeren-norppakanta ylittää 15 000 yksilöä. Ruotsin luonnonhistoriallisen museon mukaan itämeren norpan kannan kasvun arvioidaan olevan 4,7% vuodessa.²

Suomessa pyydettiin 1.1.2022-31.12.2022 välisenä aikana yhteensä 271 itämerennorppaa. Saaliin pääpaino oli vahvasti kevätkaudella: valtaosa norpista eli 260 yksilöä (95,9 % kokonaisuudesta) pyydettiin aikavälillä 16.4.–28.6. metsästysvuoden 2021–2022 kiintiöstä. Metsästysvuoden 2022–2023 kiintiöstä puolestaan pyydettiin elokuun ensimmäisen päivän jälkeen ennen vuoden 2022 loppua yhteensä 11 norppayksilöä (4,1 %).³ Saalis oli siis yhteensä 317 norppaa heinäkuun loppuun mennessä, jolloin metsästysvuosi vaihtuu eli kiintiötä käytettiin 85 %.

Nyt esitettävä 375 itämeren norpan kiintiö ei toteutuessaan vaikuta heikentävästi itämeren norppakantaan edes yhdessä Ruotsin kiintiön (350) kanssa, mutta saattaa leikata kasvun pois, jos 4,7% kasvu lasketaan 15 000 yksilöstä.

Itämeren norpan kannanhoito perustuu hyljekantojen hoitosuunnitelmään, jonka päivitys on ollut lausunkierroksella keväällä 2023 ja joka vahvistetaan loppuvuoden aikana.

1 Nykytila

Metsästyslain 10 §:n 2 momentin mukaan pyyntilupien ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavan metsästyksen vuotuista saalismäärää voidaan rajoittaa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä riistaeläinlajeja rajoitus koskee, suurimmasta sallitusta saalismäärästä, saalisyksilöiden sukupuolesta ja iästä sekä alueesta, jota rajoitus koskee. Suomen riistakeskus myöntää pyyntiluvan sekä vastaa alueellisen kiintiön nojalla sallitun metsästyksen seurannasta.

Metsästykseen on oltava pyyntilupa tai metsästyksessä on noudatettava maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa säädettyä alueellista kiintiötä, jos metsästyksestä aiheutuu muun kuin 26 §:ssä mainitun riistaeläinlajin (hirvieläimet) kannan vaarantuminen tai jos riistaeläinlajin metsästyksen tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä edellyttää.

Metsästysasetusta muutettiin vuonna 2021 siten, että itämeren norpan metsästykseen ei enää tarvita Suomen riistakeskuksen myöntämää pyyntilupaa. Itämeren norppaa voidaan metsästää metsästysaikana alueellisen kiintiön puitteissa. Metsästysasetuksen 5 §:ssä (302/2021) säädetään, että itämeren norpan Itämerellä tapahtuvaa metsästystä varten on kiintiö seuraavilla alueilla: 1) Perämeren-Merenkurkun kannanhoitoalue, johon kuuluvat Pohjanmaan, Keski-Pohjanmaan, Pohjois-Pohjanmaan ja Lapin maakuntaan kuuluvat merialueet; 2) Lounais-Suomen kannanhoitoalue, johon kuuluvat Satakunnan ja Varsinais-Suomen maakuntaan kuuluvat merialueet; sekä 3) Suomenlahden kannanhoitoalue, johon kuuluvat Uudenmaan ja Kymenlaakson maakuntaan kuuluvat merialueet.

¹ <https://www.naturvardsverket.se/496636/contentassets/b2df51a2c90e49b8a0147abc33523424/beslut-skyddsjakt-vikare-2023-2024.pdf>

² <https://www.naturvardsverket.se/496636/contentassets/b2df51a2c90e49b8a0147abc33523424/beslut-skyddsjakt-vikare-2023-2024.pdf>

”Eftersom inventeringarna inte är tillförlitliga kan inte Naturhistoriska riksmuseet uppskatta vikarens tillväxthastighet mer än att den inte ökat från tidigare beräknade 4,7%.”

³ Suomen riistakeskuksen raportti 3.3.2023 itämeren norpan kiintiömetsästyksen tuloksesta vuonna 2022 (VN/6916/2023)

Saaliiksi saadusta yksilöstä on metsästysasetuksen mukaan ilmoitettava Suomen riistakeskukselle viimeistään kolmantena arkipäivänä siitä, kun yksilö on saatu saaliiksi. Ilmoituksessa on kerrottava: 1) metsästäjän metsästäjänumero ja yhteystiedot; 2) pyydystetyn itämeren norpan sukupuoli ja paino; 3) pyyntiajankohta; 4) pyyntipaikan koordinaatit. Kiintiön tultua täyteen Suomen riistakeskuksen on määrättävä itämeren norpan metsästys kannanhoitoalueella lopetettavaksi. Suomen riistakeskuksen määräyksestä on tiedotettava riittävän tehokkaasti. Metsästyksen lopettamisen katsotaan tulleen metsästäjien tietoon kolmen vuorokauden kuluttua määräyksen antamisesta. Suomen riistakeskuksen on toimitettava maa- ja metsätalousministeriölle tiedot itämeren norpan metsästyksestä kunkin kalenterivuoden päätyttyä.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien ja 41 a §:n 4 momentissa tarkoitetun kiintiön nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa maa- ja metsätalousministeriön asetuksella, jossa voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä riistaeläinlajeja tai poikkeuslupan myöntämisperustetta rajoitus koskee, suurimmasta sallitusta saalismäärästä, saalisyksilöiden sukupuolesta ja iästä sekä alueesta, jota rajoitus koskee. Maa- ja metsätalousministeriöllä on siten toimivalta rajoittaa poikkeuslupien nojalla pyydetävän saaliin määrää ja aluetta. Tässä tapauksessa ei ole tarpeen rajoittaa poikkeuslupien määrää, sillä niitä on haettu viime vuosina vain muutamia.

Suomen riistakeskukselle on annettu 1.3.2011 voimaan tulleilla metsästyslain muutoksilla toimivalta myöntää riistaeläinten pyynti- ja poikkeuslupia. Suomen riistakeskus on itsenäinen julkisoikeudellinen laitos, jossa em. kaltaiset julkiset hallintotehtävät tehdään rikosoikeudellisella virkavastuulla. Suomen riistakeskusta ohjaa ja valvoo maa- ja metsätalousministeriö. Suomen riistakeskuksen toimintaa ohjaa myös tämä maa- ja metsätalousministeriön asetuksella määräämä alueellisen kiintiön suurin sallittu saalismäärä ja aluetta koskeva rajoitus. Suomen riistakeskus ei voi poiketa näistä määristä.

Itämeren norppa kuuluu luontodirektiivin liitteen V lajeihin. Luontodirektiivin 14 artiklassa säädetään liitteessä V olevista lajeista, jotka eivät ole yhtä tiukasti suojeltuja kuin liitteen IV lajit. Luontodirektiivi sallii liitteen V lajien metsästyksen. Direktiivin 14 artikla edellyttää kuitenkin, että liitteen V lajien suojelutason tilaa on aktiivisesti seurattava. Liitteen V riistaeläinlajeja ovat Suomessa susi poronhoitoalueella sekä euroopanmajava, halli, kirjohylje, itämeren norppa, hilleri, näätä ja metsäjänis. Näistä vain enää euroopanmajava on säädetty metsästysasetuksen 1 §:ssä pyyntiluvanvaraiseksi, sillä hallin ja itämeren norpan metsästys on säädetty metsästysasetuksen 5 §:ssä rajoitettavaksi alueellisen kiintiön puitteissa. Jos seuranta osoittaa sen tarpeelliseksi, on jäsenvaltion toteutettava tarpeellisia toimenpiteitä suojelutason turvaamiseksi. Tällaisia toimenpiteitä voivat olla muun muassa lupajärjestelmä, rauhoitusaika sekä paikallinen tai väliaikainen rauhoittaminen. Itämeren norpalle on myös säädetty rauhoitusaika metsästysasetuksen 24 §:n 1 momentissa 1.1.–15.4. väliseksi ajaksi.

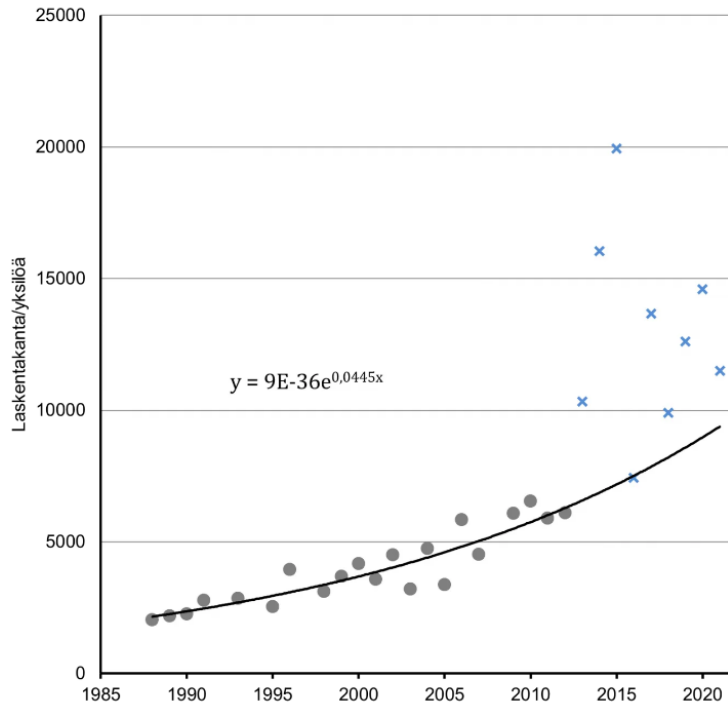
2 Luonnonvarakeskuksen arvio itämeren norpan laskentakannasta⁴⁵

Itämerennorpat lasketaan huhtikuun puolivälin jälkeen viimeisiltä jäiltä linjalentolaskennoilla. Tasavälein sijoitetut laskentalinjat ovat satunnaisotos jääpinta-alasta. Norppalaskennassa saadaan siten tulokseksi otantaan perustuva arvio, sillä laskentalinjat kattavat osan jääalasta. Norppia lasketaan vuosittain niiden

⁴ <https://www.luke.fi/fi/luonnonvaratieto/tiedetta-ja-tietoa/merihylkeet>

⁵ <https://www.luke.fi/fi/seurannat/merihyljelaskennat-ja-hyljekannan-rakenteen-seuranta/merihyljekantojen-2021-tulokset>
<https://www.luke.fi/fi/seurannat/merihyljelaskennat-ja-hyljekannan-rakenteen-seuranta/harmaahyljekanta-2022>

pääasiallisella levinneisyysalueella Perämerellä. Laskennoista vastaa Ruotsin luonnontieteellinen museo, mutta myös Luonnonvarakeskus osallistuu laskentoihin.

Kuva 1. Itämeren norpan laskentakanta Perämerellä. Lähde: Luonnonvarakeskus.

Kevään 2021 tulos, noin 11 500 norppaa Perämerellä, on alempi kuin edellisenä vuonna (noin 14 600). Yksittäiset laskentatulosten vaihtelut eivät kuitenkaan kerro norppakannan äkillisistä muutoksista, vaan muutoksista laskentaolosuhteissa. Vuosien välinen vaihtelu on moninkertaistunut, eikä viime vuosien poikkeavia tuloksia ole voinut enää käyttää kannankehityksen arvioinnissa. 2010-luvun alkupuoliskolle asti Perämeren norppakannan kasvu oli keskimäärin vajaat viisi prosenttia vuodessa.⁶

3 Itämerennorppasaalis Suomessa metsästysvuosina 2021–2022 ja 2022–2023

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa pyyntiluvalla sallittavasta itämeren norpan metsästyksessä metsästysvuosina 2021–2022 ja 2022–2023 suurin sallittu saalismäärä oli 375 yksilöä.

Suomessa pyydettiin 1.1.2022–31.12.2022 välisenä aikana yhteensä 271 itämerennorppaa. Saaliin pääpaino oli vahvasti kevätkaudella: valtaosa norpista eli 260 yksilöä (95,9 % kokonaisaalist) pyydettiin aikavälillä 16.4.–28.6. metsästysvuoden 2021–2022 kiintiöstä. Metsästysvuoden 2022–2023 kiintiöstä puolestaan pyydettiin elokuun ensimmäisen päivän jälkeen ennen vuoden 2022 loppua yhteensä 11 norppayksilöä (4,1 %). Pyydetyistä norpista 110 (40,6 %) oli naaraita, 156 (57,6 %) uroksia ja 5 (1,8 %) sukupuoleltaan tuntemattomaksi jääneitä. Iältään 215 norppaa (79,3 %) oli määritetty aikuisiksi ja 53 (19,6 %) alle vuoden ikäisiksi; yhteensä kolmen saaliiksi ilmoitetun norpan (1,1 %) ikätieto puuttui.⁷

⁶ <https://www.luke.fi/fi/seurannat/merihyljelaskennat-ja-hyljekannan-rakenteen-seuranta/merihyljekantojen-2021-tulokset>

⁷ Suomen riistakeskuksen raportti 3.3.2023 itämeren norpan kiintiömetsästyksen tuloksesta vuonna 2022 (VN/6916/2023)

Metsästysvuoden 2022-2023 alueelliseen kiintiöön (375) perustuva saalis on kesäkuun loppuun mennessä 306⁸ itämeren norppaa Perämeren-Merenkurkun kannanhoitoalueella. Koska metsästysvuoden 2022-2023 metsästys on vielä käynnissä heinäkuun loppuun saakka, määrä tulee jonkin verran kasvamaan.

4 Esityksen vaikutukset

Esitettävä 375 itämeren norpan suurin sallittu saalismäärä on sama kuin edellisenä vuonna on asetettu ja sallittua vain Perämeren-Merenkurkun kannanhoitoalueella. Asetus esitetään annettavaksi aiemmasta poiketen kahdeksi vuodeksi, vaikka mahdollisuus olisi tehdä myös kolmivuotinen asetusta. Kiintiön nostamisen tarvetta arvioidaan uudelleen ensi kesänä metsästysvuodelle 2024-2025. Itämeren norpan metsästyksen ei tarvita Suomen riistakeskuksen myöntämää pyyntilupaa, vaan itämeren norppia voidaan metsästää metsästysaikana alueellisen kiintiön puitteissa eli ns. keskeytysmetsästyksenä. Tämä vähentää byrokratiaa ja tarjoaa metsästäjille paremmat mahdollisuudet pyyntiin lähdölle keliolosuhteiden niin salliessa. Keskeytysmetsästys on osoittanut toimivuutensa karhun metsästyksessä poronhoitoalueella ja hallinmetsästyksessä eikä järjestelystä ole ollut ongelmia myöskään itämeren norpan metsästyksessä.

Saaliiksi saadusta yksilöstä on metsästysasetuksen mukaan ilmoitettava Suomen riistakeskukselle viimeistään kolmantena arkipäivänä siitä, kun yksilö on saatu saaliiksi. Ilmoituksessa on kerrottava: 1) metsästäjän metsästäjänumero ja yhteystiedot; 2) pyydystetyn itämeren norpan sukupuoli ja paino; 3) pyyntiajankohta; 4) pyyntipaikan koordinaatit. Kiintiön tultua täyteen Suomen riistakeskuksen on määrättävä itämeren norpan metsästys kannanhoitoalueella lopetettavaksi.

Kuten aiempien vuosien asetusmuistioissa arvioitiin, muutos tulee juurikaan lisäämään metsästystä, koska verotusta säädellään ministeriön asetuksella. Kesäkuun loppuun mennessä on kiintiöstä käytetty 81 % (303). Määrä ei juurikaan kasvanut heinäkuun loppuun mennessä, jolloin metsästysvuosi vaihtuu, sillä metsästysvuoden 2022-2023 saalis oli yhteensä 317 norppaa, joista 11 aikavälillä 1.8.-31.12.2022 ja 306 aikavälillä 16.4.-31.7.2023. Kiintiötä jäi käyttämättä 58 eli kiintiötä käytettiin 85 %. Metsästyksen saalismäärään vaikuttavat vaikeuttavasti erityisesti vaikeat sää- ja jääolosuhteet, hylkeenpyynnin korkeat kustannukset ja niiden kallistuminen polttoaineen hinnan nousun johdosta, alueelliset metsästysrajoitukset (mm. suojelualueet) sekä hylkeenpyynnin vaikeus.

Perämeren itämeren norppakanta on kasvanut tasaisesti 1980-luvun lopulta saakka ja itämeren norppakannan nykyinen koko ja kannan kehitys mahdollistivat rajoitetun ns. kannanhoidollisen metsästyksen Perämeren-Merenkurkun kannanhoitoalueella alkaen metsästysvuodesta 2015–2016 ja tätä jatketaan. Metsästyskaudella 2021–2022 Oma riistan saalisilmoitusten mukaisesti saalis on yhteensä 249 itämeren norppaa (tilanne 15.6.2022). Koska metsästyskausi on vielä käynnissä, määrä tulee kasvamaan jonkin verran. Edellisen metsästyskauden 2022-2021 saalis oli 273 itämeren norppaa. Nyt esitettävä 375 itämeren norpan kiintiö ei kuitenkaan vaikuta heikentävästi itämeren norppakantaan edes yhdessä Ruotsin kiintiön (350) kanssa.

Itämeren norppakannan hoidon tavoitteena on elinvoimaisen kannan saavuttaminen kannanhoitoalueittain ja levittäytyminen uusille alueille. Perämerellä norppa pystyy säilymään elinvoimaisena pitkälläkin aikavälillä ja sillä on riittävästi elinympäristöä. Lentolaskentatulokset ovat osoittaneet, että aiemmat kanta-arviot ovat olleet aliarvioita ja kokonaiskannan ylärajaa ei tiedetä, mutta kokonaiskannan alaraja lienee yli 20 000 norppaa. Itämeren norppakanta kasvaa keskimäärin viisi prosenttia vuodessa, joten kantaan tulee lisää hylkeitä yli 1 000 norppaa joka vuosi. Esityksessä on otettu huomioon, että myös Ruotsi metsästää itämeren norppia 350 yksilön kiintiöllä. Ruotsissa metsästysaika on 1.5.-31.1. Kiintiöiden valmistelussa on vaihdettu tietoja

⁸ Kiintiömetästyksen tilanne 30.6. Suomen riistakeskuksen sivulla riista.fi. Tiedot päivittyvät automaattisesti joka 2. minuutti.

Ruotsin ja Suomen viranomaisten välillä ja maa- ja metsätalousministeriöllä on säännöllisesti kokouksia sekä Naturvårdsverketin että Näringsdepartementin kanssa, joissa hyljekysymyksiä sivutaan. Nyt esitettävä 375 itämeren norpan kiintiö ei toteutuessaan vaikuta heikentävästi itämeren norppakantaan edes yhdessä Ruotsin kiintiön (350) kanssa, mutta saattaa leikata kasvun pois, jos 4,7% kasvu lasketaan 15 000 yksilöstä.

Kalastuslain 62 §:n mukaan ilmoitus säännöksessä tarkoitettusta sivusaaliista tulee pyydyksen haltijan tehdä viipymättä Luonnonvarakeskukselle ja sen tekeminen koskee sekä elävänä että kuolleena pyydyksistä löytyneitä eläimiä. Ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönti tulee olemaan myös rangaistavaa (KL 118§ kalastusrikkomus).

Maa- ja metsätalousministeriön teettämä vanhan kannanhoitosuunnitelman toteutumisen arvioinnin (Maa- ja metsätalousvaliokunta 21.9.2018) mukaan tavoitteet ovat hylkeiden suojelun osalta saavutettu hyvin eteläisiä norpan lisääntymisalueita lukuun ottamatta. Kalastuselinkeinon ja kasvavien hyljekantojen yhteensovittaminen ei ole onnistunut toivotusti ja erityisesti rannikkokalastuksen turvaamiseksi tulee löytää uusia keinoja. Merihylkeet olivat aiemmin paljon arvostetumpia riistaeläimiä, mutta EU:n asettaman hyljetuotteiden kauppakiellon johdosta arvostus on alkanut heikentyä voimakkaasti. Suomen hallitus onkin raportoinut kirjallisesti ja suullisesti EU:n komissiolle ja jäsenmaille hyljetuotteiden kaupan kieltävän lainsäädännön haitallisista vaikutuksista kalavaraille, kalastukseen, metsästykseseen sekä metsästyskulttuuriin.⁹ Suomi on todennut komissiolle, että hyljetuotteiden kauppakielto on jyrkässä ristiriidassa luonnonvarojen kestävästä käytön kanssa ja on aiheuttanut ongelmia Suomen ja Itämeren alueen usean muun jäsenvaltion rannikkokalastukselle. Hylkeiden kasvavat kannat ovat heikentäneet turskakantoja muun muassa loistartuntojen seurauksena. Hylkeillä (halli ja itämerennorppa) on myös haitallinen vaikutus tärkeisiin ja monissa tapauksissa heikentyviin lohi- ja meritaimenkantoihin. EU:n hyljetuotteiden kauppakielto on vaikeuttanut hyljekantojen säätelyä, koska saalista ei ole mahdollista hyödyntää muutoin kuin metsästäjien omassa taloudessa. Suomi on tuonut esille, että EU:n olisi vakavasti harkittava hyljetuotteiden myynnin kieltävän asetuksen muuttamista kiellosta kalastukselle ja pyyntikulttuurille aiheutuvien huomattavien kielteisten sosioekonomisten vaikutusten lieventämiseksi.

Useimmilla jäsenvaltioilla ei ole hyljekantoja alueillaan. EU:n pohjoisissa jäsenvaltioissa (Ruotsissa, Suomessa ja Tanskassa) ja Virossa kasvavat hyljekannat ovat ongelma kalastajille ja näissä maissa ollaan tyytymättömiä siihen, ettei meren luonnonvarojen hallinnointia koskeva poikkeus sisälly enää hyljetuotteiden kaupasta annettuun EU:n asetukseen, mistä syystä hylkeenpyytäjät eivät saa asettaa näin saatuja hyljetuotteita laillisesti EU:n markkinoille. Tanska ja Grönlanti ovat argumentoineet, että vaikka tuontikielto ei koske inuiittiyhteisöjen tai muiden alkuperäisyhteisöjen harjoittamasta hylkeenpyynnistä peräisin olevia tuotteita, grönlantilaisten hylkeennahkojen myynti EU:n markkinoille on kiellon myötä vähentynyt selvästi. EU:n järjestelmällä on siten ollut haitallisia vaikutuksia myös 4inuiittiyhteisöihin ja muihin alkuperäisyhteisöihin.¹⁰

Pääministeri Petteri Orpon hallituksen ohjelmassa 20.6.2023¹¹ on Itämeren hylkeiden osalta seuraavat kirjaukset:

- Hylkeiden metsästystä merialueilla tehostetaan vaelluskalakantojen turvaamiseksi ja ammattikalastajien toimintaedellytysten parantamiseksi.

⁹ <https://circabc.europa.eu/ui/group/3f466d71-92a7-49eb-9c63-6cb0fadf29dc/library/eb5f12d8-6526-4ff6-8613-06bf94285ca8/details>

¹⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1578667308224&uri=COM%3A2020%3A4%3AFIN>

¹¹ <https://valtioneuvosto.fi/hallitukset/hallitusohjelma#/>

- Hallitus toimii aktiivisesti Euroopan unionissa, jotta Suomi saa poikkeusluvan hyljetuotteiden kaupalliseen hyödyntämiseen.
- Metsästyksen ja luonnonsuojelun välistä vastakkainasettelua torjutaan, eikä metsästysmahdollisuuksia kavenneta perusteetta esimerkiksi luonnonsuojelualueilla.

Itämeren norppakannan nykyinen koko ja kehityssuunta mahdollistavat rajoitetun metsästyksen Perämerellä. Lajia aiemmin haitanneesta kohdunkuroumasairaudestakaan ei ole tietoja kuin vanhoista yksilöistä. Itämeren norpan metsästys ehkäisee jonkin verran ammattikalastajien pyydyksille aiheuttamien vahinkojen syntymistä ja voi parantaa jonkin verran ammattikalastajien toimintaedellytyksiä. Esitys voi myös jossain määrin vähentää kalastajille valtion varoista maksettavia vakuutustukia (laki kaupallisen kalastuksen vakuutuksesta 998/2012). Keskeisempää on kuitenkin linjan jatkaminen, että itämeren norpan aiheuttamat vahingot otetaan tosissaan ja niihin vastataan. Esitys todennäköisesti pienentää itämeren norpasta aiheutuvaa sosiaalista konfliktia ja mahdollisesti nostaa itämeren norpan arvoa vahinkoeläimestä kohti arvostettua riistalajia, vaikkakaan hyljekauppakiellon johdosta olemassa olevaa resurssia ei voi täysimääräisesti hyödyntää muutoin kuin metsästäjien omassa taloudessa.

Poikkeusluvan saaminen Suomelle hylkeiden kaupalliseen hyödyntämiseen onkin huomattavasti vaikeampaa tai jopa mahdotonta, koska asetukseen ei sisälly poikkeusmahdollisuutta. Asetus (EY) N:o 1007/2009 koskee kaupallisesta ja laajamittaisesta pyynnistä peräisin olevia hyljetuotteita. Inuiitti- ja muiden alkupe räisyhteisöjen harjoittamasta hylkeenpyynnistä peräisin olevien tuotteiden kauppa on sen sijaan sallittua. Asetuksella sallittiin alun perin myös sellainen pyynti, jota harjoitettiin ainoastaan meren luonnonvarojen kestävän hallinnoinnin vuoksi. Vuonna 2010 Kanada ja Norja käynnistivät riitojenratkaisumenettelyt Maailman kauppajärjestössä (WTO) perusasetusta ja sen alkuperäistä täytäntöönpanoasetusta (EU) 737/2010 vastaan. Vuonna 2013 WTO totesi, että salliessaan tiettyjen hyljetuotteiden saattamisen EU:n markkinoille inuiittipoikkeuksen ja meren luonnonvarojen hallinnointia koskevan poikkeuksen perusteella hyljetuotteiden kauppaa koskeva EU:n järjestelmä haittasi kanadalaisien ja norjalaisten tuotteiden kilpailumahdollisuuksia suhteessa grönlantilaisiin tuontituotteisiin ja EU:ssa tuotettuihin hyljetuotteisiin. EU –maista ainoastaan Suomea ja Ruotsia koskeva asetuksen poikkeusmahdollisuus todettiin siis WTO:ssa Kanadan ja Norjan pyyntiä syrjiväksi. Poikkeamismahdollisuus eli sellaisten hyljetuotteiden kauppa, jotka olivat peräisin meren luonnonvarojen kestävään hallinnointiin liittyvästä hylkeenpyynnistä, kiellettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2015/1775. Asetuksella hyljetuotteiden kauppaa koskevaa EU:n järjestelmää muutettiin poistamalla meren luonnonvarojen hallinnoinnin vuoksi harjoitettavaa pyyntiä koskeva poikkeus, koska tällaista hylkeenpyyntiä pidettiin käytännössä vaikeana erottaa laajasta, pääasiassa kaupallisista syistä harjoitettavasta pyynnistä.

Itämeren hylkeiden täydellinen myyntikielto voidaan katsoa olevan seurausta kansainvälisestä eläinoikeuksien puolustamisesta. Maa- ja metsätalousministeriön käsityksen mukaan hyljekauppakiellosta poikkeamiselle ei ole juurikaan mahdollisuuksia, koska poikkeaminen on ollut jo WTO:n käsittelyssä, todettu syrjiväksi ja poistettu. Hyljekauppakieltoa ei voi purkaa ilman, että suoraan sovellettava asetus kumottaisiin, mitä ei ole realistista odottaa lähitulevaisuudessa tai edes pidemmällä aikavälillä.

Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että EU:n hyljetuoteasetuksen lamaanuttamaa kiinnostusta hylkeenmetsästyksen tulisi pyrkiä elvyttämään kansallisella sääntelyllä. Tämä voitaisiin toteuttaa lievittämällä nykyisiä merellisiä luonnonsuojelualueita koskevia rauhoitussäännöksiä sekä sallimalla hylkeiden metsästys suunnitteilla olevissa suojelualueiden laajennus- ja perustamishankkeissa Selkämeren kansallispuiston tapaan.

Maa- ja metsätalousministeriössä on valmistelussa Itämeren hyljekantoja koskevan hoitosuunnitelman päivitys. Se on päivitys vuoden 2007 suunnitelmasta. Hoitosuunnitelman päivitti vuoden 2018 aikana Suomen riistakeskus ja se viimeisteltiin maa- ja metsätalousministeriössä vuonna 2023. Luonnos on ollut lausunnolla

touko-kesäkuussa 2023.¹² Luonnoksesta saatujen lausuntojen perusteella ministeriön on tarkoitus viimeistellä ja hyväksyä lopullinen hoitosuunnitelma vuoden 2023 aikana.

Esityksen vaikutukset hylkeiden aiheuttamiin vahinkoihin kalastuselinkeinolle on vaikea arvioida itämeren norpan osalta, koska Luken vahinkotutkimukset eivät ole eritelleet hyljelajeja. Vuonna 2017 aloitettu Itämeren hylje- ja merimetso -hanke teki yhteistyössä Luonnonvarakeskuksen kanssa 2018 haastattelututkimuksen, jonka tavoitteena oli tarkastella hylkeiden ja merimetsojen vaikutuksia Itämeren rannikon pienimuotoiselle kalastuselinkeinolle. Raportissa esitellään keskeisiä tuloksia, jotka perustuvat kuudessa Itämeren maassa kerättyyn 219 kalastajahaastattelun aineistoon. Raportin mukaan hylkeet ja merimetsot aiheuttavat usein vakavia ongelmia kalastuselinkeinojen jatkuvuudelle. Kalastajien mukaan hylkeet haittaavat rannikkokalastusta yleensä enemmän kuin merimetsot, joskin tilanne vaihtelee alueellisesti. Tulokset kertovat myös vaikutusten monimuotoisuudesta sekä niiden monimutkaisuuksista ja epävarmuuksista. Hylkeet aiheuttavat kalastajien mukaan useammin suoria vaikutuksia kuten kalansaaliiden vähentämistä sekä pyydysten ja kalojen vaurioittamista.¹³

Ammattikalastajahaastattelussa suomalaiset kalastajat ilmoittivat kärsivänsä huomattavia vahinkoja ja hyljeongelman olevan vakava nimenomaan Perämerellä. Vaikka ammattikalastajien haastattelussa ei eroteltu, tuleeko vahinko hallista vai norpasta, niin yksittäiset kalastajat Perämerellä raportoivat, että vahinkoa aiheuttaa nimenomaan norppa.

Itämeren norpilla ei ole tutkimuksissa havaittu samanlaista pienelle alueelle kohdistuvaa saalistuspaikkaukkoluutta kuin hallilla. Tämän vuoksi yksilöiden poisto pyydysten läheisyydestä ei ole tehokas keino norppien aiheuttamien vahinkojen vähentämiseen¹⁴.

5 Asian valmistelu

Asetus on valmisteltu maa- ja metsätalousministeriössä virkatyönä. Esitysluonnoksesta pyydettiin lausuntoja seuraavilta tahoilta: ympäristöministeriö, Suomen riistakeskus, Metsähallitus, Luonnonvarakeskus (LUKE), Suomen ympäristökeskus (SYKE), Suomen Luonnonsuojeluliitto (SLL), Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto (MTK), Svenska lantbruksproducenternas centralförbund (SLC), WWF Suomi, Suomen Metsästäjäläiitto ry, Natur och Miljö rf., Luonto-Liitto, Suomen Ammattikalastajaliitto (SAKL), Kalatalouden Keskusliitto (KKL), Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö, Suomen Hylkeenpyytäjät ry ja Perämeren Kalatalousyhteisöjen Liitto ry, Intresseföreningen för en levande skärgård rf, Pohjois-Perämeren Ammattikalastajat ja Ala-Kemijoen ja Perämeren kalatalousalue. Lausuntoja asetusluonnoksesta annettiin yhteensä 12, joissa todettiin itämeren norpan osalta seuraavaa:

Kalatalouden Keskusliitto esittää metsästyskiintiön nostamista tasolle, joka vähintään pysäyttää norppakan kasvu. Riittävä Suomen metsästyskiintiön taso olisi 500-1 000 yksilöä, riippuen Ruotsin metsästyskiintiön suuruudesta. Lisäksi on todellinen tarve lievittää nykyisiä merellisiä luonnonsuojelualueita koskevia rauhoitussäännöksiä, sallia metsästys hylkeiden suojelualueilla karvanvaihtoajan ulkopuolella sekä sallia hylkeiden metsästys suunnitteilla olevissa suojelualueiden laajennus- ja perustamishankkeissa Selkämeren kansallispuiston tapaan. WWF:n mukaan Suomen kiintiö on aivan liian suuri ja tulisi sallia korkeintaan sadan

¹² <https://valtioneuvosto.fi/-/1410837/luonnos-itameren-hyljekantojen-hoitosuunnitelmasta-lausuntokierrokselle>

¹³ The impacts of seals and cormorants experienced by Baltic Sea commercial fishers. Natural resources and bioeconomy studies 77/2019 https://jukuri.luke.fi/bitstream/handle/10024/544854/luke_luobio_77_2019.pdf?sequence=1&isAllowed=y&fbclid=IwAR2cHrHn1ONAWu_p96PRGRVkdE6Ys_k_5dz9P6nTaV6ECfEaCCRFuQL6CPg

¹⁴ <https://www.luke.fi/tietoa-luonnonvaroista/riista/hylkeet/hylkeet-ja-kalastus/>

norpan kiintiö. Lisäksi kiintiö tulee nyt asettaa vain yhdeksi metsästysvuodeksi, ja jatkossa kestävät metsästyskiintiöt molemmissa maissa tulee sopia tasapuolisesti Suomen ja Ruotsin yhteisen kannanhoitosuunnitelman ja PBR-mallinnuksen pohjalta. Suomen riistakeskus pitää asetusluonnoksen periaatteita ja tavoitteita tarkoituksenmukaisina ja perusteltuina. Kiintiöön perustuva keskeytysmetsästys vähentää pyyntiin liittyvää byrokratiaa, tekee pyynnin joustavammaksi ja on jo osoittautunut toimivaksi itämerennorpan ja harmaahylkeen pyynnissä. Suomen riistakeskus pitää hyvänä, että asetus olisi aiemmasta poiketen kaksivuotinen. Tämä on omiaan vähentämään metsästysaikaan tulevia katkoksia asetusten voimaantuloon liittyen. Vaikka asetus on kaksivuotinen, on kiintiön mitoitusta ja aluetta mahdollista tarkastella vuosittain, jolloin pystytään tarvittaessa reagoimaan nopeasti kannan muutoksiin ja itämerennorpan aiheuttamiin vahinkoihin. Rannikko-Pohjanmaan alueellinen riistaneuvoston mielestä lupamäärä kannan kasvun suhteen liian alhainen, sitä pitäisi nostaa tuhanteen. Lapin alueellinen riistaneuvosto pitää esityksen kaksivuotisuutta hyvänä, kun kanta kuitenkin kasvaa koko ajan ja määrää voidaan myös muuttaa suuntaan tai toiseen. MTK katsoo, että esitetty saaliskiintiö merkitsisi itämeren norppakannan kasvuvauhdin jatkumista merkittävänä myös tulevana vuosina. MTK esittää, että saaliskiintiötä kasvatetaan nykyisestä tasosta. SAKL:n mukaan kiintiön koko tulisi kaksinkertaistaa ja metsästystä tehostettava kaikin keinoin, esimerkiksi rahallisella tuella. Asetus on kaksivuotinen, mikä on kannatettava asia. Luke toteaa, että nykyisellään Suomen ja Ruotsin kiintiöllisen metsästyksen toteuma voi jo rajoittaa norppakannan kasvua. Norppakiintiön toteutumisaste on perinteisesti ollut myös korkea. Ruotsi on jo pienentänyt norppakiintiötään 420:sta 350:een. Luke suosittaa kiinteää kansainvälistä yhteistyötä ja koordinoitua Merenkurkku- Perämerialueen norppakannanhoidossa. SLL esittää tutkimuksen suosituksen mukaisesti kiintiö asetetaan vain metsästysvuodelle 2023–2024 ja sen suuruus korkeintaan 93. Lisäksi Suomi tulisi pyrkiä neuvottelemaan Ruotsin kanssa yhteisen pyydettyvän 443 norpan tai PBR-analyysin myöhemmin tarkentaman maksimimäärän oikeudenmukaisesta jakamisesta. Ala-Kemijoen ja Perämeren kalatalousalue esittää metsästettävää kiintiötä nostettavaksi vähintään 500 yksilöön, joka ei vielä edes yhdessä Ruotsin kiintiön kanssa edes laskennallisesti leikkaa kasvua todellisen kannan arvioitu alarajasta (yli 20 000). Suomen metsästäjäliitto toteaa, että kiintiö ei ole rajoittanut metsästystä viime vuosina, minkä vuoksi kiintiön lisäämiselle ei toistaiseksi nähdä tarvetta. Pyyntimäärän kasvamisen jälkeen myös kiintiön suuruutta tulee tarkistaa. Itämerennorppakanta kestäisi nykyistä kiintiötä merkittävästi suurempaakin saalismäärää kannankasvun taittumatta. Österbottens Fiskarförbund toteaa, ettei ole mitään tietoa siitä, että kuolleisuus olisi voimakkaasti lisääntynyt 25 % vuodesta 2015 vuoteen 2023. Kanta on todennäköisesti paljon yli 20 000, kun otetaan huomioon vuosittainen kasvuvauhti noin 5 %. Ei ole myöskään tietoa siitä, että kasvuvauhti olisi vähentynyt. Jotta metsästys voitaisiin toteuttaa tehokkaasti viimeisinä kuukausina, suurinta sallittua saaliin määrää tulisi nostaa. Kiintiön nostaminen mahdollistaisi tehokkaamman hylkeenmetsästyksen pyyntikauden loppupuolella ja siten edistäisi hallitusohjelman tavoitetta. Kiintiö tulisi nostaa 375 yksilöstä 600 yksilöön. Natur och Miljö katsoo, että tulisi ottaa huomioon Ruotsin Itämeren puolella vallitsevat pyyntikiintiöt. Helcomin luokituksen mukaan itämeren norppa on haavoittuva ja punainen listalaji (vulnerable, VU). Natur och Miljö katsoo samasta syystä, ettei ole mitään perusteita sallia itämeren norppien metsästystä nykyisissä olosuhteissa.

Riistakeskuksen ehdotuksesta suomenkieliseen asetustekstiin 1 §:ään lisättiin sanat ”kunakin metsästysvuotena”. Asetuksen itämeren norppien määrää tai aluetta ei kuitenkaan muutettu, vaikka esityksiä kiintiön kasvattamisesta tai pienentämisestä olikin. Lausunnoissa nostettiin esille paljon hoitosuunnitelmataason asioita, joihin tällä asetuksella ei voida vaikuttaa. Muistioon lisättiin seuraava lause: ”kiintiön nostamisen tarvetta arvioidaan uudelleen ensi kesänä metsästysvuodelle 2024-2025.”

Voimaantulo

Maa- ja metsätalousministeriön asetus ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian.

Liite

Lausuntoyhteenveto maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta itämeren norppakiintiöksi metsästysvuosille 2023-2025. Lausunnoista on pyritty poimimaan olennaisimmat näkemykset. Lausunnot kokonaisuudessaan on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön kirjaamosta.

Lausunnon antaja	Palaute	Toimenpide/kommentti
Kalatalouden Keskusliitto	Kalatalouden Keskusliitto on tutustunut asetusluonnokseen ja antaa siitä seuraavan lausunnon. Hylkeiden kalatalouselinkeinoille ja kalakannoille aiheuttamien ongelmien ratkaisemisen perustana tulisi olla riittävä kannanhoidollinen metsästys, millä kanta pidettäisiin siedettävällä tasolla ja vaikutettaisiin yksilöiden käyttäytymiseen kalatalouden kannalta tärkeimmillä alueilla. Itämerennorpan osalta asetusehdotuksessa esitetty 375 yksilön metsästyskiintiö Perämeren-Merenkurkun kannanhoitoalueelle on selkeästi alimitoitettu. Yhdessä Ruotsin pyyntikiintiön kanssa täysimääräisesti toteutuessaan metsästys olisi vähemmän kuin norppakannan vuotuinen kasvu. Koska norpan osalta suotuisan suojelun taso on ylitetty jo kauan sitten ja norpan aiheuttamien vahinkojen määrä jatkaa kasvuaan, esitämme metsästyskiintiön nostamista tasolle, joka vähintään pysäyttää norppakannan kasvun. Riittävä Suomen metsästyskiintiön taso olisi 500-1 000 yksilöä, riippuen Ruotsin metsästyskiintiön suuruudesta. Edellä mainitun metsästyskiintiön noston lisäksi on todellinen tarve lievittää (eli sallia hylkeiden metsästys pelkäämättä metsästyslainsäädännön mukaisesti) nykyisiä merellisiä luonnonsuojelualueita koskevia rauhoitussäännöksiä, sallia metsästys hylkeiden suojelualueille karvanvaihtoajan ulkopuolella sekä sallia hylkeiden metsästys suunnitteilla olevissa suojelualueiden laajennus- ja perustamishankkeissa Selkämeren kansallispuiston tapaan.	

Suomen riistakeskus	Suomen riistakeskus pitää asetulusuonnoksen periaatteita ja tavoitteita tarkoituksenmukaisina ja perusteltuina. Kiintiöön perustuva keskeytysmetsästys vähentää pyyntiin liittyvää byrokratiaa, tekee pyynnin joustavammaksi ja on jo osoittautunut toimivaksi itämerennorpan ja harmaahylkeen pyynnissä. Suomen riistakeskus pitää hyvänä, että asetukset olisi aiemmasta poiketen kaksikaksivuotinen. Tämä on omiaan vähentämään metsästysaikaan tulevia katkoksia asetusten voimaantuloon liittyen. Suhteessa kanta-arvioon esitettävä 375:n itämerennorpan kiintiö ei riistakeskuksen näkemyksen mukaan vaikuta heikentävästi itämerennorppakantaan. Vaikka asetukset on kaksivuotinen, on kiintiön mitoitus ja aluetta mahdollista tarkastella vuosittain, jolloin pystytään tarvittaessa reagoimaan nopeasti kannan muutoksiin ja itämerennorpan aiheuttamiin vahinkoihin. Selvyyden vuoksi esitämme suomenkieliseen asetustekstiin 1 §:ään lisättävän sanan ”metsästysvuosittain”. (Metsästysasetuksen (666/1993) 5 §:ssä säädetyillä alueilla voidaan <i>metsästysvuosittain</i> metsästää itämeren norppia seuraavasti:). Suomen riistakeskus sai kommentteja asetulusuunnokseen liittyen Lapin ja Rannikko-Pohjanmaan alueellisilta riistanneuvostoilta. Lapin alueellisen riistanneuvoston kommentti: Kiintiöasetus tulisi jatkossa saada lausunnoille ja voimaan aikaisemmin, että se ehtii voimaan metsästysvuoden alusta. Nyt oli toinen vuosi, kun norpan pyynti on ollut kiintiömetsästystä. Menettely helpottaa käytännön toimintaa. Esitys on kaksivuotinen ja määrää voidaan myös muuttaa suuntaan tai toiseen. Tämä on hyvä, kun kanta kuitenkin kasvaa koko ajan. Kannan laskentatulokset aika epätarkka riippuen millainen jäätilanne sattuu laskenta-aikaan olemaan. "Nyt esitettävä 375 Itämeren norpan kiintiö ei toteutessaan vaikuta heikentävästi Itämeren norppakantaan edes yhdessä Ruotsin kiintiön (350) kanssa, mutta saattaa leikata kasvun pois, jos 4,7% kasvu lasketaan 15 000 yksilöstä." On hyvä, että uusi hallitus yrittää toimia hyljetuotteiden kauppakiellon poistamiseksi, joka olisi tavoiteltava. Rannikko-Pohjanmaan alueellinen riistanneuvoston kommentit norppa asetukseen 2023 Kiintiöasetus tulisi jatkossa saada lausunnoille ja voimaan aikaisemmin, että se ehtii voimaan metsästysvuoden alusta. Lupamäärä kannan kasvun suhteen liian alhainen, sitä pitäisi nostaa tuhanteen. Muuten ei huomautettavaa asetulusuunnokseen.	Riistakeskuksen ehdotuksesta suomenkieliseen asetustekstiin 1 §:ään lisättiin sanat ”kunakin metsästysvuotena”. Näin asetusteksti vastaa myös useampi-vuotisen hallikiintiön muotoilua.
----------------------------	---	--

WWF	WWF:n esitykset tiivistettynä Esitetyn kokoinen metsästyskiintiö (MMM:n esitys Suomen kiintiöksi 375 + Ruotsin kiintiö 350, yhteensä 725 itämeren-norppaa) on aivan liian suuri Perämeren norppakannan kokoon ja ilmastonmuutoksen norpalle tuomaan nopeasti kasvavaan uhkaan nähden. Esityksen mukainen kokonais-kiintiö voisi leikata MMM:n oman arvion mukaan toteutu-essaan kannan kasvun jopa kokonaan. Näin suuri kiintiö on ristiriidassa sen kanssa, että norppakannan hoidon tavoitteena on norpan levittäytyminen uusille alueille. • Ruotsin viranomaisten laatiman Potential Biological Removal (PBR) -mallinnuksen mukaan maksimaalinen ihmisen aiheuttama itämerennorppien kuolleisuus Ruotsissa ja Suomessa yhteensä olisi alle 443 yksilöä vuodessa. Koska Ruotsi on jo asettanut 350 norpan kiintiön, tulee Suomen sallia metsästysvuodeksi 2023-2024 korkeintaan sadan norpan kiintiö. Se tulee asettaa kokonaisverotuksen kiintiöksi, josta vähennetään mahdolliset vahinkoperusteiset poikkeusluvut sekä tietoon tulleet kalanpyydyksiin tai sala-metsästyksessä kuolleet norpat. • Suomen kiintiö tulee nyt asettaa vain yhdeksi metsästys-vuodeksi, ja jatkossa kestävät metsästyskiintiöt molem-missa maissa tulee sopia tasapuolisesti Suomen ja Ruotsin yhteisen kannanhoitosuunnitelman ja PBR-mallinnuksen pohjalta. • Itämerennorppakannan kehitykseen liittyvän epävar-muuden takia Suomen tulee yhteistyössä Ruotsin kanssa osana yhteistä kannanhoitoa tehostaa Perämeren norppa-laskentoja siten, että mahdollisimman pian järjestetään te-hostettu laskenta, jossa katetaan mahdollisimman suuri osa jääpinta-alasta.	
MTK	Hylkeet aiheuttavat erittäin merkittävää haittaa kalankasvatukseen ja kalastukseen perustuvalle elinkeinotoimin-nalle. Useat elinkeinonharjoittajat ovat joutuneet lopetta-maan toimintansa hylkeiden aiheuttamien vahinkojen vuoksi. Erikseen on todettu, että norppa on vahinkojen ai-heuttajana kahdesta merihyljelajistamme se haasteelli-sempi laji. Esitetty saaliskiintiö merkitsisi itämeren norppakannan kasvuvauhdin jatkumista merkittävänä myös tulevana vuo-sina. MTK esittää, että saaliskiintiötä kasvatetaan nykyi-sestä tasosta. Tämä on tärkeää, että vahinkoja voidaan eh-käistä ja turvataan hallitusohjelmassakin todetut hylkeiden metsästyksen tehostamisen mahdollisuudet lähivuosille. Kiintiön hallittu kasvattaminen on mahdollista vaaranta-matta norppakannan asianmukaista suojelua. On syytä huomioida, että kiintiöstä päätetään nyt kahta metsästys-kautta koskien.	

SAKL	Suomen Ammattikalastajaliitto (SAKL) toteaa lausuntonaan seuraavaa. Norppa ja kalastuselinkeino Ministeriön laatima perustelumuistio kuvaa hyvin kattavasti ja asiallisesti norpan vaikutuksia kalastuselinkeinoon ja kalastoon Perämerellä. Hylje on selkeästi merkittävin rannikkokalastuksen toimintaa ja kotimaisen kalan tarjontaa haittaava tekijä. Jos ei hyljeongelmaan saada kestäväää ratkaisua, ovat suunnitelmat kotimaisen luonnonkalan lisäämiseksi (Marinin hallituksen ohjelman Kotimaisen kalan edistämishjelma, joka jatkuu myös Orpon hallituksen ohjelman perusteella) lähinnä tyhjää puhetta merikalan osalta. Norppa on lisääntynyt myös Selkämerellä ja vaikuttaa sen alueen kalastukseen haitallisesti. Toimet Alueellisen kiintiön koko (375 kappaletta) itämeren norpan metsästämiseksi Perämeren-Merenkurkun kannanhoito-alueella on kannatettava vaikkakin täysin riittämätön ottaen huomioon tiedot norppakannan koosta (yli 20 000). Kiintiön kokoa tulisi kaksinkertaistaa ja metsästystä tehostettava kaikin keinoin, esimerkiksi rahallisella tuella. Asetus on kaksivuotinen, mikä on kannatettava asia. Luonnonsuojelualueet Muistiossa todetaan, että EU:n hyljetuoteasetuksen la- maannuttamaa kiinnostusta hylkeenmetsästyksen tulisi lieventää nykyisiä merellisiä luonnonsuojelualueita koskevia rauhoitussäännöksiä sekä sallia hylkeiden metsästys suunnitteilla olevissa suojelualueiden laajennus- ja perustamishankkeissa Selkämeren kansallispuiston tapaan. SAKL kannatta täysin ministeriön esitystä. Vaikkakin hyljetuoteasetuksen muuttaminen EU:ssa on todellakin haasteellinen tehtävä kuten ministeriö kuvaa, tulisi Suomen edelleen jatkettava työtä asian edistämiseksi. Uusi hallitusohjelma tukee näitä edellä mainittuja pyrkimyksiä. Hoitosuunnitelma Keväällä lausunnolla olleen hyljekantojen hoitosuunnitelman hyväksyminen on viivästynyt kohtuuttomasti. Hoitosuunnitelmassa tulisi olla tehokkaita toimia ongelman hoitamiseksi. Suunnitelma ei pelkästään voi olla hyljekantojen hoivasuunnitelma, vaan siinä tulisi myös tehokkaammin huomioida kalastus- ja kalankasvatuserinkeinojen tarpeet sekä kalakantojen hyvinvointi. Viittaamme myös Kotimaisen kalan edistämishjelmaan ja sen tavoitteisiin lisätä kotimaisen kalan tarjontaa. Tavoitteen saavuttamiseksi tarvitaan tehokkaita toimia hyljeongelman lieventämiseksi. Todennäköisesti ollaan tilanteessa, jossa valtion varoin palkattujen metsästäjien käyttäminen on ainoa vaihtoehto.	
------	--	--

LUKE	Lausuntonaan Luke toteaa seuraavan. Luke näkee hyvänä, että itämerennorppien metsästyskiintiö kohdistuu edelleen vain Perämeren-Merenkurkun kannanhoitoalueelle, jolla kanta on runsain. Eteläiset taantuvat kannat (Saaristomeri ja Suomenlahti) eivät kestäisi pientäkään metsästyspainetta. Perämerellä norpanmetsästystä perustellaan erityisesti kalastus- ja kalastovaikutuksilla. Tutkimustietoa norpan merkityksestä kalastukselle tai kalastolle on niukasti. Hallin aiheuttamien vahinkojen tyyppisiä selkeitä pyydys- ja saalisvahinkoja norpalta ei ole ollut kuitenkaan yhtä selkeästi esittää. Suomi ja Ruotsi jakavat saman norppakannan Perämerellä. Nykyisellään Suomen ja Ruotsin kiintiöllisen metsästyksen toteuma voi jo rajoittaa norppakannan kasvua. Norppakiintiön toteutumisaste on perinteisesti ollut myös korkea. Ruotsi on jo pienentänyt norppakiintiötään 420:sta 350:een. Luke suosittaa kiinteää kansainvälistä yhteistyötä ja koordinoitua Merenkurku-Perämerialueen norppakannanhoidossa. Keskeisin riskitekijä norpalle on ilmastomuutos, joka vaikeuttaa kannanarvioinnin luotettavuutta ja luo ennustamattoman uhan lisääntymisessään jäältä ja lumesta riippuvaiselle lajille. Luke toteaa, että norpan laskentamenetelmä sisältää lukuisia epävarmuustekijöitä ja kanta-arvioihin on suhtauduttava varovaisuudella, erityisesti kun maksimiarviot sijoittuvat jääolosuhteiltaan poikkeuksellisiin keväisiin. Norppien kunto on havaittu heikommaksi huonoina jäätalvina, ja erityisesti naaraiden kunto heijastuu suoraan kannan lisääntymistehoon ja kasvuun. Koska ilmastomuutoksen vaikutukset norppakantaan ovat niin ennustamattomia, oleellista on suoran ihmislähtöisen poiston tarkka säätely ja kannan tilan hyvä tuntemus. Sivusaalisuolleisuuden volyymiä ei tunneta, mutta sivusaalisuolleisuus painottuu tyypillisesti nuoriin yksilöihin. Metsästys kohdistuu myös aikuisiin, jolloin sillä on erityisesti vaikutusta kannan kasvuun. Luke esittää, että kiintiöön sisällytettäisiin velvollisuus toimittaa tutkimusnäytteet Lukelle (https://www.luke.fi/fi/luonnonvaratieto/tiedetta-jatie-toa/merihylkeet#tutkimusnaytteet-hylkeista-kalenterivuosi-2023), jotta kannan tilaa voidaan seurata mahdollisimman luotettavasti.	
SLL	Itämerennorppa on norpan vain Itämeressä elävä alalaji. Päävastuu sen suojelusta ja kannanhoidosta on Suomella ja Ruotsilla, joiden alueella noin 90 prosenttia norpista elää. Itämerennorppa ei ole toipunut tapporahapyyntiin ja ympäristömyrkyjen aiheuttamasta 1900-luvun kannanromahduksestaan. Alalajin kanta on yhä vain noin kymmenesosa viime vuosisadan alun norppamäärästä.	

	Norppa on arktinen hylje, ja ilmaston lämpeneminen vaikeuttaa jo nyt selvästi itämerennorpan lisääntymistä. Tilanne on erityisen vaikea eteläisillä Suomenlahden, Saaristomeren ja Riiianlahden lisääntymisalueilla. Nyös Perämeren jäät ovat muuttuneet heikkoina jäätalvinen epävaikaksi. Ennätysheikkona jäätalvena 2020 Perämeri oli koko norpan lisääntymisajan suurimmaksi osaksi avoin. Jäätilanteen eläminen vaikuttaa myös norppalaskentoihin. Tiedot Perämeren-Merenkurkun norppakannan koosta eivät ole viimeisen noin kymmenen vuoden ajalta aiempien kanssa vertailukelpoisia ja kannan kehitysarvioon soveltuvia. Ne kuvaavat tutkijoiden mukaan lähinnä laskentaolojen vaihtelua. Tämä on ongelma kannanhoidolle. Ainoa vaihtoehto tällaisessa tilanteessa on varovaisuusperiaatteen mukainen metsästyskäytäntö. Ruotsin meri- ja vesiviranomainen (Havs och vattenmyndigheten) on mallintanut suurinta mahdollista ihmisen aiheuttamaa kuolleisuutta Perämerellä. Tuloksen mukaan suurin mahdollinen sallittava kuolleisuus on 443 norppaa (Suomi ja Ruotsi yhdessä). Havs och vattenmyndighetenin kannan mukaan Ruotsin tuli pienentää huomattavasti 420 yksilön norppakiintiötään ja arvioida kiintiön suuruus vuosittain. Ruotsi pienensikin kiintiönsä 350 norppaan. Näin ollen kestävän metsästyksen mahdollisuudeksi Suomessa jäisi 93 norppaa. Maa- ja metsätalousministeriön nyt lausunnolla olevan esityksen mukaan suurin sallittu saalismäärä olisi Perämeren-Merenkurkun kannanhoitoalueella 375 yksilöä. Se edellä esitetyn perusteella ylittää kestävän pyynnin tason 1,64-kertaisesti. Sama kiintiö annettaisiin tieteellisestä suosituksesta ja varovaisuusperiaatteesta poiketen kahdelle metsästysvuodelle. Esitetty kestävän metsästyksen ylittävä ja kaksivuotinen metsästyskiintiö vaarantaisi yhdessä Ruotsin kiintiön kanssa norppakannan tilan. Ehdotus osoittaisi toteutessaan piittaamattomuutta Itämeren suojelusta ja lisäisi metsästyksen ja luonnonsuojelun vastakkainasettelua, jota hallituksen tulisi ohjelmansa mukaan torjua. Suomen luonnonsuojeluliitto esittää, että: • Suomi asettaa tutkimuksen suosituksen mukaisesti kiintiön vain metsästysvuodelle 2023–2024 • Suomi asettaa metsästysvuodella 2023–2024 korkeintaan 93 norpan kiintiön	
--	---	--

	• Suomi pyrkii neuvotteleman Ruotsin kanssa yhteisen pyydettyvän 443 norpan tai PBR-analyysin myöhemmin tarkentaman maksimimäärän oikeudenmukaisesta jakamisesta • Suomi pyrkii Ruotsin kanssa tehostamaan huomattavasti norppalaskentoja ja muuta norppatutkimusta	
Ala-Kemijoen ja Perämeren kalatalousalue	Asetusluonnoksen muistiossa todetaan Itämeren norppakannan kokoarviota koskien seuraavaa: <i>"Lentolaskentatuloset ovat osoittaneet, että aiemmat kanta-arviot ovat olleet aliarvioita ja kokonaiskannan ylärajaa ei tiedetä, mutta kokonaiskannan alaraja lienee yli 20 000 norppaa. Itämeren norppakanta kasvaa keskimäärin viisi prosenttia vuodessa, joten kantaan tulee lisää hylkeitä yli 1 000 norppaa joka vuosi.</i> Vaikka perusteluissa selvästi todetaan aikaisemman kanta-arvion (15 000 yksilöä) olleen yli 25% pienempi kuin mitä se uudempien lentolaskentatulosten mukaan todellisuudessa on, esitetään siitä huolimatta itämerennorpan metsästyskiintiöksi määrää, joka edelleen lasketaan 15 000 yksilöä käsittävän <i>virheellisen</i> kanta-arvion mukaan. Kalatalousalue katsoo ja edellyttää, että myös tässä asiassa tulee toimia parhaan mahdollisen käytettävissä olevan tiedon mukaan ja kiintiö tulee määrittää viimeisimmän kanta-arvion mukaan, joka on <i>vähintään</i> 20 000 yksilöä. Kalatalousalue esittää metsästettävää kiintiötä nostettavaksi vähintään 500 yksilöön, joka ei vielä edes yhdessä Ruotsin kiintiön kanssa edes laskennallisesti leikkaa kasvua yli 20 000 yksilön kannasta, joka on, kuten edellä on todettu, todellisen kannan arvioitu alaraja. Asetusluonnosta koskevassa muistiossa sekä pääministeri Petteri Orpon hallituksen ohjelmaan (20.6.2023) on Itämeren hylkeiden osalta kirjattu selkeät perustelut metsästettävän kiintiön nostamiseksi. Sen sijaan perusteita ei ole kiintiön pysyttämistä ennallaan ja varsinkaan virheellisesti arvioidun kannan mukaan. Kalatalousalue katsoo, että asetusta tulee tarkistaa tältä osin ja huomioida jatkuvasti kasvavan norppakannan vakavat vaikutukset paitsi kannalle itselleen, myös erityisesti rannikkoalueen elinkeinokalatalouden toimintaedellytyksille, jotka vastaavasti ovat jatkuvasti kaventuneet vähenevien saaliiden ja kasvavien kustannusten vuoksi. Ellei kehitystä saada pysähtymään, kalastajat ja kalastusyritykset joutuvat olosuhteiden pakosta lopettamaan toimintansa, mikä on osaltaan myös kansallisen huoltovarmuuden näkökulmasta vakava asia. Kun kalastajat loppuvat, ei uusia kalastajia enää tilalle saada, koska ei ole enää ketään, kenen	

	mukana ammattia voisi käytännössä oppia. Kalastajien lop- pumisen myötä menetetään myös ammattitaitoinen met- sästäjäryhmä, jota tulevaisuudessa tarvitaan entistä enem- män ja todennäköisemmin hylje- ja norppakantojen sääte- lyssä. Hylje- ja norppakannan jatkuva kasvattaminen on ristirii- dassa myös lohi- ja meritaimenstrategian sekä vaelluska- lastrategian kanssa. Ministeriön tulee päättää, kumpi tavoite laitetaan etusi- jalle, koska ylisuurta hylje- ja norppakantaa sekä elinvoi- maista vaelluskalakantaa ei ole mahdollista yhtä aikaa saada.	
Metsähallitus	Metsähallituksella ei ole tarvetta lausua asiasta.	
Suomen Metsästäjäliitto	Tiivistelmä: <i>Metsästäjäliitto tukee itämerennorpan pyyntimäärien kiin- tiöksi esitettyä 375 yksilön määrää metsästysvuotta koh- den, esityksen koskiessa kahta perättäistä metsästys- vuotta. Liiton mielestä Itämeren norppakannan kehitystä ja kokoa tulisi selvittää aiempaa tarkemmin myös Perämeren ja Merenkurkun eteläpuolella, että kannanhoidollinen pyynti voitaisiin mahdollisuuksien mukaan jatkossa raja- tusti avata myös siellä. Metsästäjäliitto näkee keskeisen tärkeänä asiana nostaa itämerennorpan arvoa vahin- koeläimestä arvostetuksi riistalajiksi. Suurin este tälle kehi- tykselle on EU:n hyljekauppakielto, jonka asettamia rajoi- tuksia pitää hallitusohjelman kirjausten mukaisesti pyrkiä aktiivisesti purkamaan sekä lieventää nykyisiä merellisiä luonnonsuojelualueita koskevia rauhoitussäännöksiä ja sal- lia hylkeiden metsästys suunnitteilla olevissa suojelu- aluehankkeissa.</i> Taustaa: Esityksen mukaan maa- ja metsätalousministeriön asetuk- sella säädettäisiin metsästysvuosia 2023-2025 koskeva suurin sallittu saalismäärä itämerennorpan pyyntiluvilla sallittavaan metsästykseseen. Itämerennorpan metsästykseseen ei enää tarvita Suomen riistakeskuksen myöntämää pyyntilupaa, vaan niitä voi- daan metsästää metsästysaikana alueellisen kiintiön puit- teissa, mikä on ollut Metsästäjäliiton mielestä hyvä paran- nus käytäntöihin. Asetuksella sallittaisiin vahinkoperustei- sen metsästyksen lisäksi enintään 375 itämerennorpan ns. kannanhoidollinen metsästys Perämeren-Merenkurkun kannanhoitoalueella. Määrä olisi sama kuin edellisenä metsästysvuonna. Pyyntimääristä: Metsästäjäliiton näkemyksen mukaan itämerennorpan pyynti on välttämätöntä ja esitetty pyyntikiintiö on saatu- jen tietojen mukaan toistaiseksi riittävä, jotta itämeren-	

	norppien ammattikalastukselle aiheuttamia haittoja voidaan vähentää. Kiintiö ei ole rajoittanut metsästystä viime vuosina eikä kuluvanakaan metsästysvuonna, Kiintiö ei ole rajoittanut metsästystä viime vuosina eikä kuluvanakaan metsästysvuonna, minkä vuoksi kiintiön lisäämiselle ei tois- taiseksi nähdä tarvetta. Pyyntimäärän kasvamisen jälkeen myös kiintiön suuruutta tulee tarkistaa. Itämerennorppa- kanta kestäisi nykyistä kiintiötä merkittävästi suurempaa- kin saalismäärää kannankasvun taittumatta. Liitto haluaa edelleen painottaa, että hylkeenpyynnissä metsästyksen onnistuminen on hyvin sääriippuvaista, pyynti on haastavaa, polttoaineiden hinnannousun myötä kallista ja suojelualueiden määrän ja pinta-alan jatkuvan kasvun takia varsin rajattua. Tarpeellista liiton mielestä edelleen on, että asetuksella ei rajoiteta myöskään vahinkoperusteisten lupien määrää, vaan niitä voidaan myöntää aina tarvittaessa. Kannan koosta: Perämeren norppakanta on keskenään vertailukelpoisten laskentatulosten perusteella kasvanut jatkuvasti keskimää- rin noin viisi prosenttia vuodessa. Itämerennorppakantamme on yhteinen ruotsalaisten kanssa ja heidän arvionsa mukaan todellinen populaa- tiokoko Perämerellä on yli 20 000 yksilöä. Metsästäjäliiton mielestä on erittäin tärkeää huomioida lentolaskentatulos- ten osoittavan, että aiemmat kanta-arviot ovat olleet aliar- vioita ja kokonaiskannan ylärajaa ei edes tiedetä. Tiedossa kuitenkin on, että Itämeren norppakantaan tulee lisää hyl- keitä vähintään yli 1 000 norppaa joka vuosi. Asetusesityksen mukaan Itäisellä Suomenlahdella ja Lou- naissaaristossa ei tulla edelleenkään toteuttamaan ns. kan- nanhoidollista pyyntiä. Metsästäjäliiton piirien havaintojen mukaan itämerennorppien määrä läntisellä merialueella Merenkurkun eteläpuolella on kuitenkin kasvanut. Norppia tavataan erityisesti rysistä, joten ne ovat oppineet syö- mään saalista kalastajien pyydyksistä. Hylkeet aiheuttavat haittaa kalastukselle, kalankasvatukselle ja kalastusväli- neille sekä ne karkottavat saalista. Metsästäjäliitto näkee tarpeelliseksi, että itämerennorppakannan kehitystä ja ko- koa selvitettäisiin aiempaa tarkemmin myös siellä, että kannanhoidollinen pyynti voitaisiin rajatusti mahdollisuuk- sien mukaan jatkossa avata. Suojelutasosta: Metsästäjäliiton näkemyksen mukaan on edelleen kes- keistä huomioida luontodirektiivin suhteen, että itämeren-	
--	---	--

	norppa on levinneisyytensä ja populaation puolesta suotuisalla suojelutasolla. Itämerennorppa kuuluu luontodirektiivin liitteen V lajeihin ja direktiivi lähtökohtaisesti sallii liitteen V lajien metsästyksen. IUCN:n tuoreimman, eli vuoden 2015 luokituksen mukaan itämerennorppa kanta ei ole uhanlainen, vaan se on luokiteltu elinvoimaiseksi (LC) ja populaation trendi on kasvava, mikä tukee kannansäätelyn tarpeellisuutta. Hylkeenpyyntikulttuurin elvyttämisestä: Metsästäjäliitto näkee tärkeänä asiana nostaa itämerennorpan arvoa vahinkoeläimestä arvostetuksi riistalajiksi. Suurin este tälle kehitykselle on EU:n hyljekauppakielto, jonka johdosta hyljesaalista ei voi käytännössä hyödyntää muutoin kuin metsästäjien omassa taloudessa. Liitto pitää sinänsä positiivisena, että Suomen hallitus on raportoinut kirjallisesti ja suullisesti EU:n komissiolle ja jäsenmaille hyljetuotteiden kaupan kieltävän lain säädännön haitallisista vaikutuksista kalavaraille, kalastukseen, metsästyksen sekä metsästyskulttuuriin. Liiton näkemyksen mukaan tarvitaan selvästi kuitenkin vielä tehokkaampia ja vaikuttavampia toimia, jotta muutos saadaan aikaan. Asetuksen taustamuistion mukaan maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että EU:n hyljetuoteasetuksen lamaanuttamaa kiinnostusta hylkeenmetsästyksen tulisi pyrkiä elvyttämään kansallisella sääntelyllä, mikä voitaisiin toteuttaa lieventämällä nykyisiä merellisiä luonnonsuojelualueita koskevia rauhoitussäännöksiä sekä sallimalla hylkeiden metsästyksen suunnitteilla olevissa suojelualueiden laajennus- ja perustamishankkeissa Selkämeren kansallispuiston tapaan. Metsästäjäliitto tukee varauksetta tätä maa- ja metsätalousministeriön näkemystä ja kannustaa sen aktiivista ja pikaista toteuttamista yhteistyössä ympäristöhallinnon kanssa. Metsästäjäliitto haluaa muistuttaa, että hylkeenpyynnin rajoituksen keventäminen ja hyljetuotteiden kaupan salliminen on nyt myös mainittuna tuoreen hallitusohjelman tavoitteissa.	
Österbottens Fiskarförbund	Österbottens Fiskarförbund har bekantat sig med ministeriets förslag på förordning ministeriets förordning som gäller att fastställa den största tillåtna bytesmängden av östersjövikare för jaktåren 2023-2024 och 2024-2025 och önskar ge följande utlåtande: Östersjövikarstammen som årligen växer betyder naturligtvis att dess konsumtion av fisk i området ökar för varje år. Samtidigt minskar fiskets fångster. Det kustnära fisket ligger för tillfället i en kris. Problemen med säl ökar och blir allt mer varierande. De milda vintrarna framhäver problemen. Sälarna bevakar de isfria fiskevattnen året om, så att	

	det inte längre är möjligt att fiska utan att störas av sälars en kortare period. Östersjövikarbeståndet är över 20 000 individer stort enligt Sveriges Naturhistoriska riksmuseet siffror utifrån räkningar (2015). En stor del av sälarna kan givetvis inte observeras då räkningarna genomförs eftersom de finns under vattnet, och andel som observeras och som inte observeras varierar årligen. Det finns inget data som skulle tyda på en kraftig dödlighet på 25 % från år 2015 till 2023. Beståndet är sannolikt högt över 20 000 med tanke på en årlig tillväxthastighet på ca. 5 %. Det finns inget data som tyder på att tillväxthastigheten skulle ha minskat heller. Enligt statsminister Orpos regeringsprogram skall säljakten på havsområdet effektiviseras för att skydda vandringsfiskbestånd och för att förbättra yrkesfiskarnas verksamhetsförutsättningar. I slutet av juni 2023 hade det rapporterats 306 fällda östersjövikare för jaktåret 2022-2023. Enligt uppgifter från säljägare är jägarna försiktiga med jakten de sista månaderna av jaktåret för att inte riskera att överstiga kvoten. Oron att överstiga kvoten bottnar i att det finns en fördröjning i rapporterade byten på riista.fi-sidorna, pga. att rapporteringar kan ske efter tre dagar efter jakten samt att rapporteringar sänds in per post. En tid på tre dagar att rapportera och möjlighet att rapportera per post är mycket nödvändiga förutsättningar för säljägare och dessa skall inte ändras. Det finns inga bestämmelser till vår kännedom om vilka påföljderna är för en säljägare om denne skulle rapportera ett byte som går över gränsen av den största tillåtna bytesmängden. För att jakten skall kunna bedrivas effektivt under de sista månaderna bör den största tillåtna bytesmängden höjas. En höjning av kvoten skulle innebära en effektivisering av säljakten under de sista månaderna av jaktåret, och på så sätt bidra till målet i regeringsprogrammet. På basen av Östersjövikarens starka och växande bestånd, de ökade problemen Östersjövikaren orsakar fisket, samt regeringsprogrammets målsättningar, anser vi att kvoten för östersjövikaren bör höjas från 375 till 600 individer. I Sverige är kvoten 350 individer. En jakt på totalt 950 östersjövikare skulle knappt innebära att beståndets tillväxt förhindras, eftersom det finns minst 20 000 Östersjövikare.	
Natur och Miljö	Trots att Jord- och skogsbruksministeriet konstaterar att östersjövikarens fortplantning kommer att försvåras på grund av isfria vintrar agerar ministeriet motstridigt genom att utöka jakten på östersjövikaren och därtill förlänga jaktperioden i januari. Dessa planer är inte förenliga med god förvaltning, hållbart naturskydd eller en korrekt lägesbedömning.	

	Natur och Miljö anser att de finska jaktkvoterna därtill behöver ta i beaktande aktuella jaktkvoter på den svenska sidan av Östersjön. Enligt Helsingforskommissionen Helcoms klassificering är östersjövikaren en sårbar och rödlistad art (vulnerable, VU). Natur och Miljö anser av samma anledning att det inte finns några som helst skäl att tillåta jakt på östersjövikaren under rådande omständigheter. Övergödningen har lett till en situation där allt fler fiskbestånd minskar i omfattning, vilket aktualiserar konflikter mellan yrkesfiskare och sälar. Den bakomliggande orsaken till problematiken är alltså övergödning. Natur och Miljö anser av samma anledning att det bästa sättet att främja samexistensen mellan yrkesfiskare och sälar är att åtgärda övergödningen. Natur och Miljö välkomnar däremot Jord- och skogsbruksministeriets tidigare planer på att vidareutveckla stödåtgärder till yrkesfiskare för att minimera fiskarnas ekonomiska förluster som orsakas av gråsäl. Förslagen är i linje med Nordiska ministerrådets utredning "Mitigating a social conflict between seal, conservation and fisheries in the Baltic Sea" (03/2023).	
--	---	--